

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

9. číslo / 2016

listopad 2016

Prozatimní škola funguje, žáci fungují, učitelé fungují, vedení školy jakbysmet a když nefunguje nějaké drobné elektro, jsou na ně připraveny sběrné nádoby v prostorách školy a v garážích obce, kde jsou uskladněny větší kusy. To je taková menší výzva pro všechny pyšelské školáky, aby přinesli do školy nefunkční elektrohračky nebo jiné přístroje, které vypověděly poslušnost a rodiče je budou chtít v předvánočním běsnění (vlastně uklízení) vyhodit.

Školníček udělal vše, co mohl, abyste nezapomněli přispět na získání cenných bodíků a teď se ohlédne do uplynulého měsíce a připomene několik zajímavých listopadových záležitostí.

Nová výzdoba nové školy, nějaké aktivity v soutěžích, exkurze, divadlo, návštěva Pěnkavova dvora v Takoníně a spousta obrázků.

Rekonstrukce v listopadu

Pohled od Glacioly.

Stavba z téměř stejného pohledu v mnohem pošournějším dnu než na minulém snímku. Rozpětí focení je 7 – 10 dní.

Pracujte, pánové, bedlivě vás sledujeme!

Třetáci zase v Rudolfinu

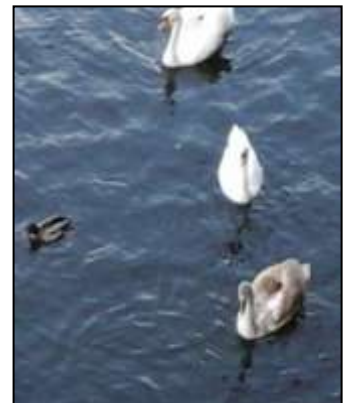
Třetáci už Prahou běží,
na další lekci se těší.
Na svoje hudební lektory
těší se hodní i potvory.

Obrat jen básnický to je,
mezi dětmi žádná zmije.
Jen některá zlobidla,
hrst zlobení nabídla.

Prosluněný den
sliboval hned všem
to, že kromě spousty lidí
jakýsi ten skvost uvidí:

úkaz vskutku neobvyklý,
jiný, než jsme všichni zvyklí.
Zvíře? Nebo jiná bytost?
Pointa nám skryla se dost.

Labutím je všechno jedno,
na Vltavě je jich hejno.
Vy si také všimněte
labutího mláděte.

Ve dvoraně vítaly děti čtyři živly.
Při sborové jejich písní všichni žáci jihli.

Někteří ji poslouchali s pusou otevřenou
a v průběhu dne stala se jejich oblíbenou.

O ohni si povídali, u ohně též seděli,
co může oheň udělat, celkem dobře věděli.

Co by ale bylo bez něj, nenapadlo hned
každého, že bez něj nebyl by náš svět.

Vyzkoušeli si i zvuky, pokud hoří to či ono,
lépe Lennon nezvlád by to, ani jeho Yoko Ono.

Někdy obří požár příšerný hluk vydával,
jindy slabý svíčky plamen vzal někoho na paškál.

Sílu ohně předváděli, jakou má, co dokáže.
Předváděl to každý z dětí, kdo měl dosti kuráže.

Zlá víla též navrátila do ohniště plameny,
ve dvoraně nastalo pak velkolepé loučení.

Na Staroměstském náměstí
nečekalo neštěstí,
jenom velké miminko
vyvádělo malinko.

Plakalo, pak chechtalo se,
chvilku dloubalo se v nose.
Když chtěli jít lidé pryč,
ječelo zničehož nic.

Čas však velel - jít zas dále,
nekoukat se na něj stále.
Jinak by zpět do Pyšel,
z výpravy nik nepřišel.
V prosinci přijedou zas,
ať bude, jaký chce čas.

Na cestě zpáteční,
nálada sváteční.
Nezkazí ji žádný žáček,
je v tom totiž jeden háček!

Kdyby cestou někdo zlobil,
pěkně by si to nadrobil.
Do Billy by nesměl jít,
do vlaku nic nakoupit.

Karkulka

a 3 vlci

No to byl nářez. Normálně stačí vlk jeden, ale v této pohádce se to vlky jen hemžilo! Děti z druhé třídy se na představení obzvlášť těšily, protože věděly, že jejich pan učitel bude v pohádce taky hrát.

Jenže všechno bylo toho dne nějaké podivné. Už jen to datum! 22.11. Nemohlo to být třeba 2.1.? V jakém duchu den začal, tak i pokračoval. Karkulka neměla na krku jednoho vlka, ale hned tři. Dvojitá čísla, trojnásobek vlků a navíc žádná sežraná babička. Karkulka s babičkou totiž ty tři dařbujány hnaly, ani na myslivce nepočkaly. Děti byly s průběhem děje spokojeny a vykreslily své zážitky pro Školníček.

Ten šedý vlk, to je pan učitel 2.B třídy. Byl to pěkný lump, proto doufáme, že si z něj druháci nevezmou příklad.

Karkulka si pořád zpívala a tančila a zastihnout ji, když nebyla v pohybu, bylo takřka nemožné.

Babička vypadala, jako že ty křížovky, které luští je ta jediná věc, které je při své nemoci schopná, ale když se objevili vlci, nestačili jste se divit!

Amálka Sitná

Barča Smrčková

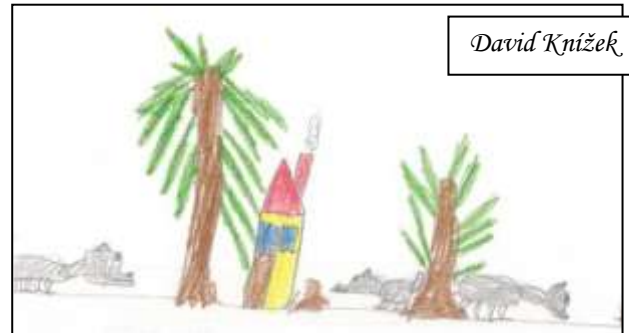

Katka Cartiová

Vít Luňáček

2. A

David Křížek

David Matěj

Johanka Olmrová

Růza Sitná

Nela Kadeřábková

Sára Karllová

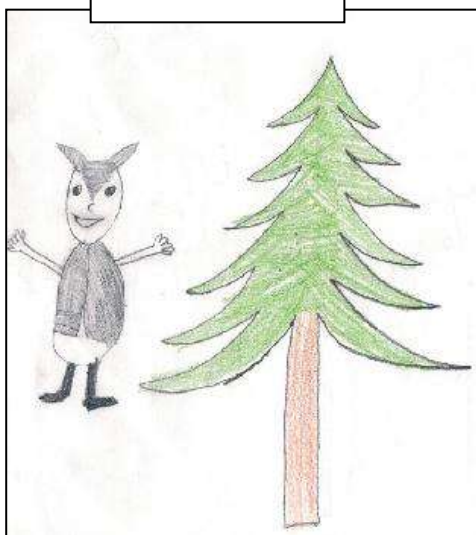

Kamča Tichá

Andrea Zavřelová

Barbora Marešová

Bára Slabyhoudová

Barbora Pánová

Jan Hruška

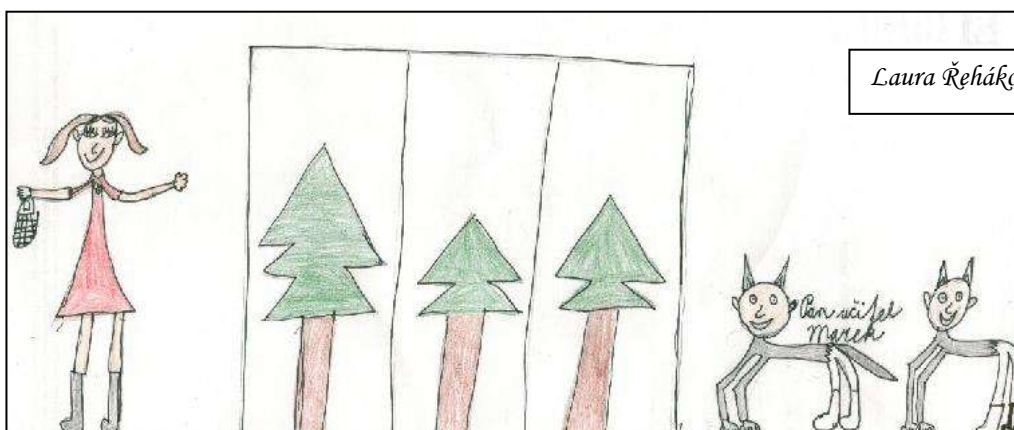
Carlo Cremonini

Karel Hruška

Laura Řeháková

3. třída

Pavel Grundza

Maerk Troniček

Jan Kopecký

Dorka Zajičková

Natálie Barešová

Tomáš Kohler

Natálie Hůlková

Družinika

Dětem ve školní družině nezbyvá než za stávajícího počasí trávit čas u činností ve škole. Někdo si najde nějakou fyzickou činnost, ale spousta dětí si hraje logické hry nebo se věnují různým výtvarným technikám.

Antistresové pohlednice

GRADA Publishing, a.s., U Průhonu 22, 170 00 Praha 7, Česká republika
Tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
E-mail: info@grada.cz, www.grada.cz

V Praze dne 21.11.2016

Vážení účastníci Omalovánkové soutěže,

gratulujeme vám k výhře v podzimní Omalovánkové soutěži!

Chceme odměnit všechny zúčastněné, protože pohlednice, které jste nakreslili, byly opravdu krásné. Proto každému z vás posíláme **jeden výtisk antistresových omalovánek**.

Za nakladatelství Grada přeji krásné a pohodové Vánoce!

Hanka Vytřisalová
Dětský knižní klub Grada

Nakladatelský dům GRADA

Registrace: Městský soud v Praze, Rg. B 7658
IČ: 48110248, DIČ: CZ48110248
KB Praha 7, číslo účtu: 3594620277/0100

Třetíci se zúčastnili podzimní Omalovánkové soutěže s osobně vymyšlenými antistresovými pohlednicemi. Nejenže se líbily paní učitelce, ale i porota ohodnotila jejich společnou práci jako nejlepší. Každý dostal od pořadatele soutěže antistresové omalovánky.

Ta konín

Normální děti by řekly ten Konín, ale děti z Pyšel se při návštěvě Pěnkavova dvora dověděly, že objekt je v obci Takonín. Jak k takovému názvu naši předci došli, těžko říct. Ale určitě nějaký důvod měli.

Pyšelské děti jej zase měly důvod navštívit. Nejen, že se tam hrála Čertovská pohádka, ale prohlédly si také spoustu zajímavostí. Dověděly se o zvycích našich předchůdců stejného živočišného druhu, zkrátka lidí, kteří na stejném území žili mnohem dříve než my.

Z fotek můžete soudit, že se návštěvníci opravdu nenudili a užili si pěkný předvánoční výlet.

Dětem cestou pořádně vyhládlo, proto se před programem nabaštily, aby všechno v pohodě vydržely.

S plnými žaludky se jim ty dábelské potvůrky nezdály tak nebezpečné a hrůzostrašné.

Přestože se program všem líbil, nenechali si ujít dovádění na sněhu. Šlo totiž o první letošní souvislou sněhovou nadílku. A to se těžko odolává, když máte tu možnost hrábnout si do pěnové pokrývky.

Některým dětem se podařilo dostat se za pomoci pohádkového vojáka, který se vrátil z války, na hřbet trpělivého koníka.

Pan učitel se neostýchal projevit koníkovi určitou náklonnost, ale svézt se si netroufal. Báł se, že by spadl? Kdepak! Báł se, že by mu to záviděly děti, které se jízdy nedočkaly.

Bez práce nejsou koláče. A tak si musely děti tu jízdu odpracovat. Postup byl sice obrácený, ale nikdo se nezdráhal, protože si nebyl jistý, kde se zrovna zdržuje čert.

Školní chodba

Paní učitelka Klára s paní učitelkou Jitkou se na ty bílé stěny už nemohly koukat. Asi jim připomínaly prostředí v nemocnici nebo u lékaře. Ostatní učitelé jim slibovali, že určitě dlouho bílé nezůstanou. Popadly štětce a barvy a pustily se do práce. Uprostřed pomalované stěny se vchází na chlapecký záchod. Nástěnný obrázek se jim opravdu povedl a zkrášluje teď první patro Glacioly. Teď abychom měli strach, že si někdo bude chtít ušetřit cestu a zajde si k palmě.

Čistá řeka Sázava

22.11.2016 jsme se jako správní vědci a objevitelé dočkali projektu Čistá řeka Sázava pod záštitou Posázaví, o.p.s.. Po celou dobu se nám věnovala paní lektorka Olga Machková a její pomocník a náš učitel Ota Václavík.

Celé dopoledne jsme se zabývali zjišťováním toho, co jsou to odpadky, jak je dělíme a kam patří a kam rozhodně ne. Měli jsme spoustu zábavných a příjemných aktivit. Nejprve jsme ve třídě hledali schované odpadky, pak jsme si vyrobili masky a zdramatizovali hru o řece Sázavě a o odpadcích v ní. Rozeznávali jsme jakou barvu mají koše na tříděný odpad a pak jsme si koše vlastními silami vyrobili. Už se těšíme, až přijde pokračování a zase něco nového objevíme.

Za žáky první třídy zapsal
pan učitel Ota Václavík

Až mě jednou potká chemie

Ústav fyzikální chemie J. Heyrovského, Akademie věd, Praha 8, listopad 2016

Na exkurzi děti prošly třemi stanovišti, každé mělo jiné zaměření a jiného lektora (Květu, Magdu a Lukáše).

Zde ohlasy dětí:

Magda

Pracovali jsme s látkami, např. savo, voda, moc se mi to líbilo. Ve skupině jsme byli čtyři – Ríša, Anna, Maruška a Íza. Měli jsme bílé pláště, ten plášť mi byl velký. Také jsme na pokusy měli rukavice, abychom neměli ruce od chemických látek. Dostali jsme plakát, jmenuje se periodická soustava prvků. Bavili jsme se o chemii a moc mě to bavilo. Namáčeli jsme indikátor do různých látek, dělali jsme kyselinu a to smrdělo. Jo a měli jsme brýle a ty mně byly velké. Děkuju, přijedeme zase, všem vám moc děkuju a jsem zvědavá, co budeme dělat příště.

Anna Virágová

U Magdy se mi to moc líbilo. Dělali jsme se sodou, vodou, savem, kyselinou a dalšími věcmi. Acidobázickými papírky jsme zkoušeli, jestli to je zásadité nebo neutrální nebo kyselé.

Vilém Bednář

Když jsme přijeli do vědeckého ústavu, tak naši třídu rozdělili na tři skupiny. V naší skupině nás bylo sedm. Vzali jsme indikátorový papírek a namáčeli jsme jej do octa, sava, kyseliny citronové, vody a do sody.

Petra Žákovcová

U Magdy jsme pracovali s chemií. Měli jsme tam připravené malé kádinky od jedničky do pětky. A do nich jsme lili různé chemikálie, třeba savo, všechno nebyly chemikálie, byla tam třeba voda nebo ocet a citrónová šťáva. Do toho jsme namočili a pak hned vytáhli acidobazický indikátor.

Sylva Havránková

Líbilo se mi to. Dělat pokusy. Chtěli jsme zjistit, jestli je tekutina kyselá, neutrální nebo jedovatá. Dělali jsme s prvkama, vodou, savem a dalšími, dělali jsme s indikátorovým papírkem a červeným zelím.

Tobiáš Ludvík Lukáč

Líbilo se mi, jak z citrónu nebo jablka udělat skoro 7 voltů, ale jenom 3 ampéry. A to všechno pomocí měděné tyčky a pozinkovaného hřebíku. Květa nám taky ukázala, co se děje uvnitř s pozinkovaným hřebíkem.

Richard Pohanka

V Květině skupině se mi líbilo, jak jsme pracovali s bateriemi, jak jsme je strkali do citrónu. Pracovalo se mi dobře s Maruškou, Aničkou, Říšou a naučili nás toho hodně. Líbily se mi jejich pokusy. A ještě se mi líbilo, jak Květa zapálila kahan.

Izabela Stojková

Nejdříve jsme zkoušeli, jak se rozpouští zinek v chlorové kyselině, myslím, že se ta kyselina tak jmenovala. Pak jsme vzali citron, píchli jsme do něj měděnou tyč, pak jsme vzali pozinkovaný šroub a píchli jsme ho také do toho citrónu. A takhle až 6 možná 5 citrónů a jablek a dostali jsme z toho 6,5 voltu!!! Ale bohužel jsme nevytvořili žádnou sílu, takže by to nerozsvítilo ani malou žárovku. Také jsme si udělali malý výbuch, když jsme smíchali oheň, vodík a oxid uhličitý.

Vojta Zídka

U Květy bylo nejlepší, že do octa hodila kovovou hlavičku od hřebíku a ono to začalo kouřit a potom vzala druhou lahvičku a nabrala ten kouř a zapálila kahan a ono si to prdlo. Pak se nás – mě, Tobiáše, Símy, Marušky, Ízy a Říši zeptala: „Jestli víte, děti, když zapojíme na 2 citróny a 4 jablka lampičku, jestli se rozsvítí?“ „A ne!“

Eliška Klimentová

Jako první nám Květa rozdala baterie a články. Nakreslila na papír dva kruhy, pod jeden napsala článek a pod druhý baterie a řekla nám, ať svoje články a baterie rozdělíme. Pak nám řekla, že v jednom článku je stejný počet voltů jako v citrónu. Zkoušeli jsme kolik citrónů a jablek musíme připojit, abychom měli přibližně stejně voltů jako baterie.

Jirka Vilímovský

U Květy se mi líbilo, že toho věděla hodně o chemii. A bylo hezký, že nás toho hodně naučila. A líbilo se mi, jak zapálila ten kahan. A jak nám ukázala malou lahvičku a do toho dala malou kuličku nebo špunt, a dala do toho ještě vodu a pak na tu lahvičku dala ještě druhou lahvičku, taky malou, a ono se to pařilo ještě víc. S Květou se pracovalo dobře. Potom se mi ještě líbilo, jak nám říkala o těch baterkách a jak jsme si ty baterky mohli prohlédnout a osahat si je. A nejvíc se mi na tom líbilo, že jsme tam do citrónů a jablek dávali ty hřebíky, do každých dva!

Maruška Grundzová

Nejdřív jsme si říkali něco o prvcích a potom jsme přešli na práci. Pak jsme se dozvěděli něco o materiálech, o zinku a mědi. Učili jsme se o voltech. V baterii třeba že 1,5 voltová baterie vlastně není baterie, ale článek a dvouvoltová baterie už je baterie. Také víme, že když dojde k setkání vodíku a oxidu uhličitýho a k tomu plamen, tak vznikne ve větším množství výbuch.

Nicolas Stejskal

Na stanovišti u Lukáše byla dobrá stavebnice. Lukáš nám zadal cvičení a my jsme podle plánu pracovali. Já a Sylvinka jsme byly super tým. Potom jsme stavěli vrtulku, ta pak lítala a byly jsme první! S Lukášem jsme šli do laboratoře, kde pracuje, on dělá s nanočásticemi, bylo to pět pater nahoru a pět zase dolů.

Lenka Peřinková

U Lukáše jsme sestavovali elektrický obvod. Dělal jsem jej s Eliškou. Skládali jsme jej na stavebnici, která byla trochu těžká, měla baterie a mělo to svítit. Sestavení nám trvalo pět minut. Nakonec jsme to zmáčkly a svítla nám tři světýlka, u Tobiáše svítla jen dvě. Potom jsme si o tom povídali.

Simona Hrušková

Na stavebnici Boffin jsme stavěli elektrický obvod a vrtulník.

Linda Tulachová

Pokus, co jsme prováděli, se mi strašně moc líbil. Stavěli jsme z elektrické stavebnice. Lukáš byl moc příjemný. Zapojili jsme žárovičky a ony se rozsvítily, zapojili jsme vrtulku a ona vyletěla do vzduchu! Když jsme dostavěli, šli jsme k Lukášovi do laboratoře. Tam nám ukázal, jak se vyrábí nanostříbro. To stříbro se dává do ponožek, aby nesmrděly. Pak jsme šli do laboratoře Květy – tam nám ukázala stroj s rukavicemi, který byl naplněný argonem. Do toho stroje se dá chemický prvek, on nesmí být s kyslíkem, tak je s argonem. Ty jsi venku a on je uvnitř, ale pomocí rukavic s ním můžeš pracovat.

Viktorie Dvorská

Dělali jsme pokusy s elektronickými stavebnicemi. Stavěli jsme elektrický obvod. Měli jsme tam návod a desku, na kterou jsme dávali dílky podle návodu. Stavěli jsme to po skupinkách, ve dvojici byla jedna stavebnice. Každá dvojice měla stavět něco jiného. Moc se mi to líbilo. A potom jsme šli i do laboratoře, kde nám Lukáš ukazoval nanostříbro. Moc se mi to tam líbilo.

Lucie Satrapová

Pokusy jsou téměř bez hranic, jen budova musí zůstat celá!

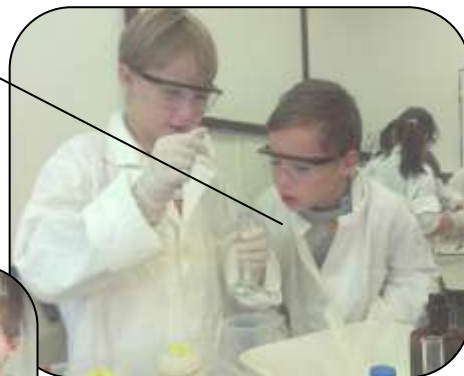
Budeme se střídat, jednou zmáčkneš ty, jednou já.

To je nuda, snad se k tomu taky dostanu !?!

Doufejme, že až to přestaneš dělat, přestaneš i smrdět!

Zajímavé! A mohl by mi někdo vysvětlit, co s tím?

Nechápete, že toho vím dvakrát více než vy? Tak nás nechejte pracovat, ano?

Vědecký pracovní tým před řešením a při řešení odborného problému.

Ještě že mi sluší všechno, jinak bych si ty brýle vůbec nemohla vzít. Budu to muset konzultovat s vedením!

Tolik odborné literatury nejsem schopna přečíst do konce roku !!!

To víš, že to udělám sama, jen mi vyznač v textu, co všechno si musím přečíst. Čtení není moje silná stránka.

Vážení, vidíte ty laborantky? Práce nám neutěče! Jdu je pozvat na skleničku.

Dámy, slyšely jste ho? Kde bere tu jistotu, že půjdeme?

Tak přátelé, takový je postup při výrobě živé vody. Chce někdo zkusit?

A tady je mrtvá voda. Chce někdo zkusit?